

مروری بر حسگرهای زیستی و شناساگرهای شیمیایی بر نظارت کیفی و ایمنی گوشت و فراورده‌های گوشتی

بهاره نوروزی*^۱، ندا فرهودی فرد^۱، سوگل قارونی فرد^۱

^۱ گروه بیوتکنولوژی، دانشکده علوم و فناوری‌های همگرا، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۱۱/۱۰ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۲/۱۱

چکیده

تضمین کیفیت و ایمنی محصولات گوشتی مستلزم اندازه‌گیری‌های سریع است تا از ایجاد و شیوع بیماری‌های ناشی از تغذیه جلوگیری کند. گرچه روش‌های میکروبیولوژی استاندارد و تکنیک‌های تحلیلی مرسوم برای نظارت بر ایمنی و کیفیت مواد غذایی موجود است، اما این روش‌ها اغلب زمان‌بر هستند و نیازمند کارشناسانی بامهارت و ابزارهای پیشرفته می‌باشند؛ بنابراین نیاز فوری به توسعه ابزارهایی ساده و سریع همواره احساس می‌شود تا در زمان کم، بر کیفیت گوشت و فراورده‌های گوشتی در چرخه تولید نظارت کند. حسگرهای زیستی و شناساگرهای شیمیایی به دلیل حساسیت بالا، تخصصی بودن، قابلیت تولید مجدد و پایداری، ابزارهایی مهم جهت نظارت و کنترل کیفیت محصولات گوشتی هستند. در این مقاله مروری، کاربرد حسگرهای زیستی در صنعت گوشت و نقش مهم آن‌ها در تعیین کیفیت گوشت مورد بحث قرار می‌گیرد. علاوه بر آن نقش حسگرهای زیستی متفاوت بر شناسایی و تشخیص آلاینده‌ها، محصولات تقلبی، عوامل بیماری‌زا، آنتی‌بیوتیک‌ها و بقایای دارو در محصولات گوشتی نیز خلاصه شده است. یافته‌های به‌دست آمده حاکی از آن است که نسل جدید حسگرهای زیستی باید مبتنی بر نانو مواد باشد که با حساسیت بالا و ارائه پاسخ سریع بتواند در صنعت غذا به‌خصوص در بخش فراوری گوشت به‌گونه‌ای وسیع‌تر عمل نماید.

کلمات کلیدی: حسگرهای زیستی، تازگی گوشت، کنترل کیفی، آلاینده‌ها، عوامل بیماری‌زا

* bahareh.nowruzi@srbiau.ac.ir

مقدمه

گوشت و محصولات گوشتی، بسیار فسادپذیر می‌باشند و مستعد تخریب شیمیایی، آنزیمی، میکروبی یا محیط در طی دوره فراوری تا انبارداری هستند. خطرات میکروبی جدید به‌طور مستقیم بر ایمنی محصولات گوشتی خام و فراوری‌شده اثر می‌گذارد و سبب آلودگی با *Escherichia coli* Shiga O157:H7، *Salmonella Enteritidis*، *Salmonella Typhimurium*، *Campylobacter jejuni*، *Yersinia enterocolitica* و *Listeria monocytogenes* می‌شوند (۱). این خطرات میکروبی ممکن است که در مراحل گوناگون فراوری یا طی انبارداری به چرخه تولید گوشت وارد شوند و منجر به شیوع بیماری‌های حاصل از گوشت شوند؛ بنابراین جنبه‌های کیفی و ایمنی گوشت از مسائلی هستند که باید در هر سطحی از مزرعه تا سر سفره مورد توجه قرار بگیرند و حفظ شوند. این موضوع تنها از این جهت مهم نیست که از منافع مصرف‌کننده حمایت می‌شود بلکه خطر ابتلا به بیماری‌های مشترک بین انسان و دام یا مسمومیت غذایی مربوط به گوشت را کاهش می‌دهد. به‌طور کلی بازرسی دام قبل و بعد از کشتار، مشاهده بصری، لمسی و برشی، برخی از روش‌های سنتی و زمان‌بر هستند که در بازرسی گوشت به کار می‌رفتند؛ اما این رویه‌ها برای حفاظت کامل از مصرف‌کنندگان کافی نیستند و ممکن است حتی احتمال آلودگی متقابل را بین محصولات افزایش بدهند (۲). برای غلبه بر این مشکل بسیاری از آزمایشگاه‌ها از روش‌های متداول تحلیلی همچون کروماتوگرافی مایع با کارایی بالا، کروماتوگرافی گازی، واکنش زنجیره‌ای پلیمرز PCR یا سنجش ایمنی وابسته به آنزیم (تست الایزا)، برای ارزیابی کیفیت گوشت تازه و محصولات گوشتی استفاده می‌کنند (۲).

گرچه بعضی از فرایندها و آزمون‌های تحلیلی بانام تحلیل‌های حسی، آزمون‌های شیمیایی و روش‌های مبتنی بر کشت میکروبی گاهی مفیدند، اما آن‌ها زمان‌بر و هزینه‌بر هستند و به افرادی آموزش‌دیده و تجهیزات گران‌قیمت برای تحلیل‌های نمونه نیازمندند. به‌علاوه این روش‌ها به‌اندازه‌ای حساس

نیستند تا فوری مسائل کیفی و ایمنی در گوشت را تشخیص بدهند. برای کنترل ایمنی غذا یک مسئله فوری برای حفاظت از سلامت عمومی توسعه ابزارهای آزمایشی کاربرپسند است که بتواند به تشخیص زودهنگام هرگونه عامل بیماری‌زا در چرخه تولید کمک کند (۳). تشخیص تازگی مواد غذایی، یکپارچه‌سازی زمان و دما، حسگرهای زیستی فساد میکروبی، حسگرهای نانو، بارکدها، برچسب‌های RFID (شناسایی فرکانس رادیویی) و غیره کاربردهای موفقیت‌آمیز مختلف حسگرهای زیستی هستند (۴). به‌علاوه، انواع بسته‌بندی‌های هوشمند با انواع حسگرهای زیستی یا برچسب‌گذاری هم‌اکنون در بازار موجود است که می‌تواند تأثیر به‌سزایی در فراورده‌های گوشتی بسته‌بندی‌شده ایجاد کند (۵). این گونه مصرف‌کنندگان می‌توانند به راحتی تازگی و کیفیت گوشت یا فراورده‌های گوشتی را با نظارتی سریع قبل از خرید محصولات درک و قضاوت کنند (۶).

تفاوت اساسی بین یک حسگر و شناساگر این است که یک حسگر شامل یک پذیرنده و یک مبدل است. درحالی که یک شناساگر ساده و مقرون‌به‌صرفه است و از طریق بصری ارتباط مستقیم برقرار می‌کند. با پیشرفت‌های اخیر، حسگرهای زیستی امکاناتی جدید را برای ردیابی خطرهای مختلف در چرخه‌های ایمنی غذا فراهم کرده‌اند. حسگرهای زیستی نه تنها می‌توانند عوامل بیماری‌زای قدیمی و یا جدید را تشخیص بدهند، بلکه همچنین می‌توانند سموم، مواد مغذی، آفت‌کش‌ها، آنتی‌بیوتیک‌ها و میزان گلیکولیز در چرخه گوشت را هم تشخیص می‌دهند. به‌علاوه این حسگرها همچنین می‌توانند میزان مواد مغذی (پروتئین‌ها، اسیدهای چرب، ویتامین B، pH، پارامترهای رنگ یا تلفات قطره‌ای طبیعی، تازگی، نرمی و غیره را هم تحلیل کنند (۷) (۸). اخیراً، حسگرهای زیستی پیشرفته با کاربرد فناوری نانو باعث ایجاد انقلابی در تشخیص کیفی مواد غذایی موجود شده‌اند (۹).

به‌علاوه، انواع مختلف مواد نانو همچون لوله‌های کربنی نانو، گرافیت و گرافن ممکن است سازگاری زیستی بیشتری را به این حسگرها می‌افزایند. در آینده‌ای نزدیک، این حسگرهای زیستی نانوی پیشرفته ممکن است نقشی حیاتی در تشخیص

دقیق و سریع هرگونه خطر فیزیکی، شیمیایی یا میکروبیولوژیکی در سیستم‌های حفاظت گوشتی بازی کنند (۱۰). گرچه بسیاری از مقالات بر روی حسگرهای زیستی تاکنون چاپ شده‌اند، با این حال یک مرور جامع و به‌روز، بر مفید بودن حسگرهای زیستی در گوشت و محصولات گوشتی بسیار مفید خواهد بود. این مقاله، مروری بر پیشرفت‌های اخیر در حسگرهای زیستی و کاربردهای آن‌ها در صنعت گوشت (تصویر ۱) است که پیشرفت‌های تحقیقاتی اخیر را در زمینه بسته‌بندی هوشمند گوشت مبتنی بر شناساگرها یا حسگرها ارائه می‌دهد.

استفاده بالقوه از حسگرهای زیستی برای غذاهای ماهیچه‌ای

تولید گوشت با کیفیت بالا و فراهم کردن محصولات گوشتی ایمن همراه با برچسب منجر به حفظ رضایت‌مندی مصرف‌کنندگان و مقامات نظارتی می‌شود (۱۱). گرچه روش‌های متداولی همچون تشخیص عوامل بیماری‌زای میکروبی، آنتی‌بیوتیک‌ها و بقایای دارویی، مواد تقلبی و آلاینده‌ها، سموم، فلزات سنگین، آفت‌کش‌ها و غیره برای تحلیل کیفیت گوشت موجود است، اما این روش‌ها زمان‌بر و پرهزینه هستند و به ابزار پیشرفته نیاز دارند تا نتیجه بدهند. به‌علاوه محققان و پردازشگرهای گوشت در جستجوی مداوم برای روش‌ها یا تکنیک‌های تحلیلی ساده، کم‌خرج و

با کارایی آسان هستند که از ابزار قابل‌حملی برای تعیین کمی و کیفی گوشت و آلاینده‌ها با دقت بالا استفاده کند (۱۲).

در این رابطه، حسگرهای زیستی به دلیل حساسیت بالا و تخصصی بودن می‌توانند نقش حیاتی در تحلیل کیفیت گوشت بازی کنند. در کل یک حسگر زیستی یک ابزار حسی تحلیلی است که شامل ۲ بخش متمایز مبدل و یک تشخیص‌دهنده زیستی به همراه اجزاء پشتیبان است. فواید اصلی استفاده از حسگرهای زیستی در سیستم تغذیه این است که ارزان هستند، کار با آن‌ها آسان است و زمان کم‌تری برای تحلیل نمونه‌ها نیاز دارند و می‌توانند طیف وسیعی از نمونه‌های غذایی را به‌طور کمی شناسایی کنند (۱۳). به‌علاوه وقتی که اجزاء فعال بیولوژیکی همچون گلوکز، لاکتات، آنتی‌بادی‌ها، بقایای دارویی، گیرنده‌ها، سلول‌های باکتریایی و یا سموم به مبدل متصل می‌شوند، منجر به ایجاد سیگنال‌های الکتریکی معنی‌دار و قابل‌اندازه‌گیری خواهند شد (۱۴).

استفاده و انتخاب هرگونه عنصر تشخیص زیستی برای تحلیل سریع مواد هدف یا اجزائی که به لحاظ بیولوژیکی فعال هستند، حیاتی است. به‌عنوان مثال می‌توان به روش‌های تشخیص بدون برچسب مانند رزونانس پلاسمون-SPR، طیف‌سنجی جرمی، موج صوتی و غیره و یا برپایه برچسب مانند فلورسانس، شیمی لومینسنس و غیره اشاره کرد (۱۵). فواید و معایب حسگرهای زیستی در جدول ۱ خلاصه‌شده است.

جدول ۱: فواید و معایب حسگرهای زیستی (۱۶)

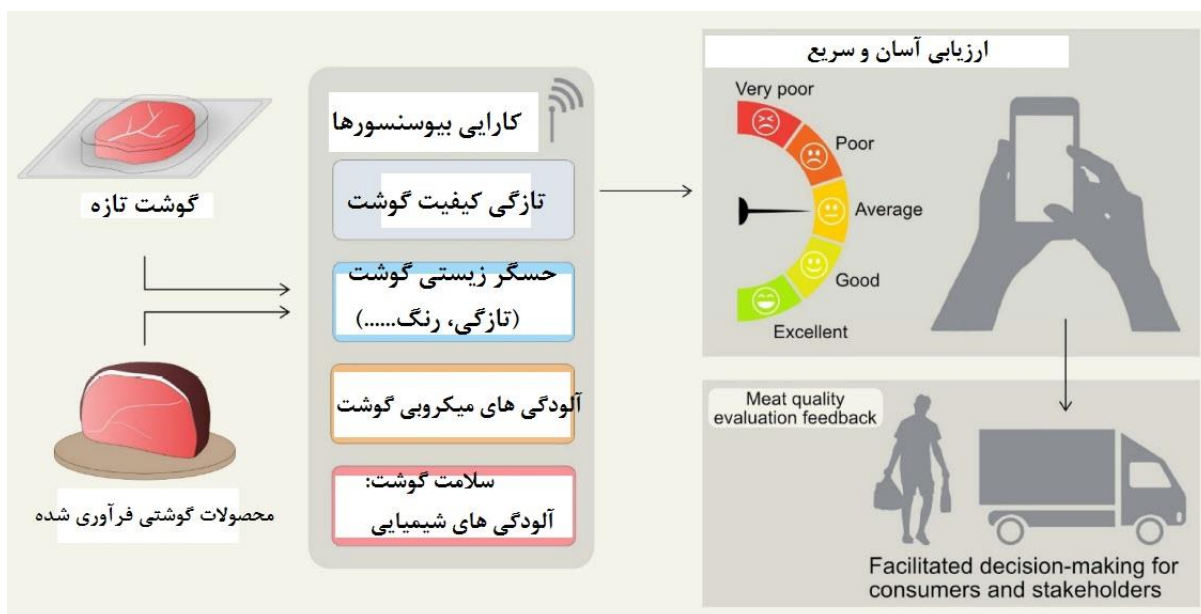
نوع حسگر	فواید	معایب
الکتروشیمیایی	- پاسخی قوی و سریع، مقرون‌به‌صرفه، صرفه‌جویی در زمان - با محدودیت‌های تشخیص پایین - حساسیت بالا - به حجم نمونه کمی نیاز دارد.	- حساس به تغییر دما - طول عمر کوتاه - حساس به اثرات ماتریکسی نمونه - محلول‌های با خاصیت بافری شدید ممکن است در تشخیص مداخله ایجاد کنند
نوری	- حساسیت بالا، اختصاصی، مقرون‌به‌صرفه - از لحاظ شیمیایی بی‌اثر	- حساس به تداخلات محیطی - می‌تواند پرهزینه و شکننده باشد.

-تشخیص سریع	-مستعد آسیب فیزیکی
-امکان شناسایی چند آنالیت	-قیمت بالای برخی ابزار
-قابل اعتماد، کوچک و سبک وزن	-افرادی آموزش دیده نیاز دارد.
	-سیگنال فلورسنتی ممکن است به اندازه کافی قوی نباشد.
بر اساس توده	-مفید برای تحلیل هایی که فاقد خاصیت رسانایی الکتریکی هستند و
	-سیگنال های فلورسنتی هم ندارند.
-زمان پاسخگویی سریع	-به لحاظ مکانیکی ناپایدار
-هزینه ساخت پایین	

حسگرهای زیستی برای ارزیابی تازگی گوشت

تازگی غذا یک صفت کیفی مهم است که تأثیر مهمی بر تصمیم مصرف کنندگان برای خرید می گذارد. در مورد گوشت و محصولات گوشتی، تازگی، کیفیت و ایمنی محصول برای تولید کنندگان و هم برای مصرف کنندگان مهم است (۱۷). رایج ترین ویژگی های کمی و کیفی مورد استفاده برای ارزیابی تازگی گوشت، pH، ظاهر بصری و عطر گوشت است. اسیدهای آلی، آمین های بیولوژیکی، گلوکز، سولفور، کربن دی اکسید حاصل از رشد میکروبی و اجزاء شیمیایی تولید شده به دلیل تغییرات اکسیداتیو (لیپید و پروتئین) طی انبارداری، تازگی و کیفیت غذاهای ماهیچه ای را تغییر می دهند (۱۸). متابولیت های میکروبی و اجزاء

شیمیایی اکسیداتیو به شناساگر واکنش نشان می دهند و به گونه ای غیرقابل برگشت بر تازگی ظاهری و کیفیت محصول اثر می گذارند (۱۹). بنابراین یک شناخت کامل متابولیک هایی که می تواند بر تغییرات کیفی خاص محصولات غذایی طی زمان اثر گذارد پیش نیاز ضروری برای تولید شناساگرها است. البته می توان از بسیاری از روش های آزمایشگاهی مانند اندازه گیری نیتروژن (TVB-N)، pH، کمیت باکتری های کشت شده نیز استفاده کرد که نیازمند زمان زیادی است. بنابراین یافتن روش های جدید برای تشخیص تازگی گوشت جهت اطمینان از عرضه غذای گوشتی با کیفیت و ایمن به مصرف کنندگان مهم است (۲۰) (شکل یک).

شکل یک: استفاده از حسگرهای زیستی برای ارزیابی کیفیت گوشت و گوشت را نشان می دهد (۱۶).

تنها شاخص نشان‌دهنده تازگی گوشت، هایپوزانتین (Hx) است که محصول تخریب ATP (آدنوزین تری فسفات) هست (۲۱). برای تحلیل تازگی گوشت حسگرهای زیستی مختلفی مورد استفاده قرار می‌گیرند. برای مثال محققان یک حسگر Hx امپرومتریک برپایه گرافن با تیتانیوم دی‌اکسید (TiO₂-G) را ساختند که برای تخمین Hx در گوشت خوک که ۷ روز در دمای اتاق نگهداری شده بود استفاده شد (۲۲). به دنبال آن یک حسگر زیستی امپرومتریک با نانو ذرات Fe₃O₄/پلی آنیلین برای تخمین زانتین در گوشت ماهی و مرغ تولید گردید. این حسگر زیستی توانست زانتین را در ۸ ثانیه به دلیل زمان پاسخ سریع شناسایی کند. به طور مشابهی دانشمندان یک حسگر زیستی مبتنی بر آنزیم را همراه با یک الکترواد اکسیژن برای اندازه‌گیری تازگی گوشت خوک توسعه داده و بهینه‌سازی کردند (۲۳). در مطالعه دیگری محققان یک حسگر زیستی فیبر نوری را برای تخمین زانتین در گوشت مرغ استفاده کردند که بسیار سریع و قابل اعتماد بود و حجم کمی از نمونه را جهت تشخیص زانتین نیاز داشت (۲۴). محققان دیگر دو حسگر زیستی مبتنی بر آنزیم اکسیداز (پوترسین و دیامین) را تولید کردند که غلظت آمین بیورنیک را در محصولات گوشتی با نمونه‌های ارزیابی شده توسط HPLC مقایسه می‌کند. محققان گزارش کردند که حسگرهای زیستی می‌توانند میزان پوترسین را در طیف ۱-۲ میلی گرم بر لیتر با حد تشخیص ۱/۳-۰/۸ میلی گرم بر لیتر اندازه‌گیری کنند و به دلیل ماهیت ساده و زمان کوتاه تشخیص آنالیت‌ها بر روش HPLC ترجیح داده شود (۲۵). اخیراً استفاده از *Bacillus subtilis* به عنوان یک حسگر زیستی برای ارزیابی فساد گوشت هم گزارش شده است. بوی آزاد شده از گوشت فاسد می‌تواند به طور خاصی، محرک شناخته شده‌ای را برای تحریک تشکیل پروتئین فلورسنت در *B. subtilis* فعال کند.

ظاهر/رنگ، مزه، نرم بودن و آبدار بودن مهم‌ترین صفات کیفی گوشت هستند. در میان این‌ها، نرمی، یکی از صفات کیفی اصلی است و یک صفت کیفی مهم برای رضایت‌مندی مصرف‌کننده و خرید دوباره گوشت توسط اوست (۲۶). نرم

شدن گوشت تا حد زیادی به تخریب پروتئین‌های اسکلت سلولی که مسئول یکپارچگی ساختاری فیبرهای ماهیچه‌ای است بستگی دارد (۲۷). تغییرات عضله پس از مرگ و تغییرات در نرمی عضله با ۵ مکانیسم قابل توضیح است: الف) تخریب میکروفیبریل‌های عضلانی توسط سیستم‌های پروتئین ساز درونی طی پیر شدن، ب) تخریب کلاژن‌ها، ج) طول سارکومر و وضعیت آن در دوره پس از مرگ، د) محتوای چربی داخل عضلات ه) دنا توره شدن پروتئین‌های ماهیچه طی پخت‌وپز (۲۸). در میان آن‌ها مطالعات تحقیقاتی مختلفی ثابت کرده‌اند که پروتئازهای کالپین، مسئول تغییرات در عضله/گوشت هستند. کالپین‌ها، کاتپسین‌ها، کاسپارها و پروتئازوم‌ها، آنزیم‌های پروتئولیتیک هستند که سبب تخریب پروتئین‌های میکروفیبریلی می‌شوند و نهایتاً نرمی گوشت را باعث می‌شوند. البته عوامل دیگری نظیر گلیکولیز و pH پس از مرگ هم بر نرمی گوشت اثر می‌گذارند (۲۹).

تکنیک‌های متداول مختلفی نظیر نیروی برشی Warner-Bratzler (WBSF)، تست الیزا، پروتئومیک ها یا کروماتوگرافی برای ارزیابی نرمی گوشت موجود هستند، اما این روش‌ها زمان‌بر و گران هستند و در مقیاس وسیع استفاده از آن‌ها بسیار دشوار است. در میان این‌ها روش WBSF در ارزیابی نرمی در مقایسه با روش‌های دیگر دقیق‌تر است (جدول ۲) (۳۰). این تکنیک مقاومت گوشت را طی برش ارزیابی می‌کند بدون این که نرمی گوشت را مستقیماً تعیین کند (۲۱).

محققان از یک روش انتقال انرژی تشدید فلورسانس (FRET) برای تخمین کالپاستاتین در یک حسگر زیستی نوری برای گوشت انبار شده استفاده کردند. آن‌ها دریافتند که ۴۸ ساعت پس از کشتار، دقیق‌ترین زمان برای درجه‌بندی و دسته‌بندی گوشت با استفاده از حسگر زیستی نوری FRET هست (۳۱). محققان دیگر، یک حسگر ایمنی الکتروشیمیایی قابل حمل چندکاناله را بر اساس تشخیص زیستی آنتی‌بادی-آنتی ژن و تشخیص آمپرومتریک تولید کردند. این حسگر با دقت میزان کالپاستاتین را اندازه‌گیری می‌کرد. به علاوه نتایج حاصل از این حسگر زیستی، همبستگی مشابهی را در مقایسه

با روش WBSF نشان داد (۳۲). مطالعات بیشتری برای توسعه روش‌های حسگر زیستی کاربرپسند لازم است تا نظارتی سریع بر نرمی گوشت صورت گیرد که این کار به صنعت گوشت در فراهم کردن محصولات گوشتی باکیفیت بالا

برای مصرف‌کنندگان کمک خواهد کرد. انواع مختلف حسگرهای زیستی مورد استفاده برای تشخیص تازگی گوشت و محصولات گوشتی در جدول ۲ خلاصه شده‌اند (۳۳).

جدول ۲: حسگرهای زیستی مورد استفاده برای تشخیص تازگی گوشت و محصولات گوشتی (۲۳)

آنالیت	عنصر زیستی	تشخیص	الکتروود مورد استفاده	تکنیک ساکن سازی و تشخیص	گوشت و محصولات گوشتی	حد تشخیص/حساسیت یا همبستگی
هایپوزانتین	زانتین اکسیداز	حسگر امپرومتریک، هایپوزانتین، نانو کامپوزیت گرافن/تیتانیوم دی اکسید	Accutrend plus	فعالیت الکتروکاتالیتیک	گوشت خوک	LOD: ۹/۵ میکرومتر حساسیت: ۴/۱ نانوانگستروم بر میکرومتر
گلوکز، تری گلیسرید و لاکتیک اسید	گلوکز و لاکتیک اسید	دستگاه	Accutrend plus	-	عضله لانگیسموس خوک	سطح دقت: ۸۶/۵۴ درصد Rc=0.93 $\rho < 0.01$
زانتین	زانتین اکسیداز	الکتروود گرافیتی		ساکن سازی با گلو تار آل دیید	گوشت مرغ	LOD: ۰/۰۷۴ متر حساسیت: ۱۲۴ میکروانگستروم بر متر
کالپاستاتین	آنتی بادی خاص برای کالپاستاتین	سیستم Tendercheck، دستگاه قابل حمل الکتروشیمیایی		واکنش ایمنی	گوشت گاو	همبستگی $R^2=0.621$ بین کالپاستاتین و WBSF
هایپوزانتین	زانتین اکسیداز	حسگر زیستی رنگ سنج مبتنی بر کاغذ		واکنش کاتالیتیک دی آنزیم	نمونه‌های گوشتی تازه و فراوری شده	LOD: ۱/۸ میلی گرم بر لیتر حد کمی: ۶/۱ میلی گرم بر لیتر
کاداورین	سیکلام- (۱ و ۴ و ۸ و ۱۱) - تترآزاسیکلو تترادیکن	لایه چسبندگی تیتانیومی (۳) نانومتر) کنسول های سیلیکوت نیتريد شامل لایه های پیزوالکتریک		سیلیکون، طلا	گوشت گاو، مرغ یا خوک	-
زانتین	گوآنین دی آمیناز، زانتین اکسیداز	دیسک های دوار پلاستیکی به عنوان حسگر زیستی، فیبر کاوشگر نوری		ساکن سازی آنزیمی با روش هیدروسول-ژل، هم زمان زانتین اکسیداز و رنگ جاذب فنل قرمز	گوشت مرغ، خوک، گاو و گوسفند	LOD: ۰/۵ میکرومتر طیف خطی: ۰/۵ میکرومتر تا ۱۵۰ میکرومتر
IMP	۵'-نوکلئوتیداز و زانتین اکسیداز	سه سیستم الکتروود شامل یک الکتروود GCE تغییر یافته، یک الکتروود Ag/AgCl، یک سیستم پلاتینوم به عنوان الکترودهای یک پوشش چند لایه ای از نانوزل		نانو GCE/Ti3C2TX-Au@Pt	گوشت مرغ، خوک، گاو و گوسفند	LOD: ۲/۷۳ نانو گرم بر میلی لیتر طیف خطی: ۰/۰۴ تا ۱۷ گرم بر لیتر ضریب همبستگی ۰/۹۹۶۴

-۵۰ /GCE/Ti3C2TX-Au@Pt

نوکلئوتیداز زانتین

کالپاستاتین	آنتی کالپاستاتین	حسگر زیستی لوله کاپیلاری	سیلانیزاسیون کووالانسی	عضله	فعالیت کالپاستاتین
	آنتی بادی	نوری	بی حرکت کردن	لانگیسموس	(R ² =0.6058)
				از گوشت گاو	
زانتین	زانتین اکسیداز	پوشش نانو کامپوزیت هیبریدی، الکترو د بازمانده کربنی	بی حرکت کووالانسی گلو تار آل دئید	گوشت مرغ	LOD: ۰/۱ میکرو مول غلظت های خطی: ۳۶- ۰/۲ میکرو مول (R ² =0.997)
گلوکز	گلوکز اکسیداز	الکترو د کربن شیشه ای که با چند جداره نانولوله های کربنیو کیتوزان تغییر یافته است.	پیوند متقابل با آنزیم از طریق گلو تار آل دئید با BSA	گوشت گاو	LOD: ۰/۰۵ میلی مولار طیف خطی: ۱/۲-۰/۲ میکرو مول بر لیتر خطی بودن (R ² =0.9902)

BSA: آلبومین سرم گاوی؛ GA: گلو تار آل دئید؛ Hx: هایپوزانتین؛ IMP: اینوزین مونوفسفات؛ LOD: محدوده تشخیص؛ TVB-N: مواد معطر کل بر پایه نیتروژن؛ WBSF: نیروی برشی Warner-Bratzler

عملکرد حسگرهای زیستی از لحاظ دقت و ثبات و پایداری در درازمدت می تواند با استاندارد کردن عناصر حسگر و غلبه بر اثرات محیطی مانند کنترل دما بهبود یابد. حفظ ثبات عناصر زیستی مختلف در دستگاه های حسگرهای زیستی باید قبل از تجاری سازی، تضمین شود. کاربرد نانو فناوری (۳۴) یا ارتباط آن با مولکول های زیستی با میل ترکیبی بالا، می تواند تشخیص انتخابی و حساس آنالیت های هدف را افزایش بدهد (۳۵). همچنین ترکیب مواد نانویی مختلف مثل نانو کامپوزیت ها، نانو ذرات، نانولوله ها و نانوسیم ها درون ساختارهای حسگر می تواند حساسیت، زمان پاسخ و کارایی را بهبود دهد (۳۶). استراتژی هایی همچون مطالعه خصوصیات مواد نانو، شرایط کاربرد آن ها برای کاهش ناسازگاری در پاسخ تحلیلی و خصوصیات ابزارهای حسگر و بهبود عملکرد و کاربرد عملی این چنین حسگرهایی پیشنهاد می شود (۳۶).

حسگرهای زیستی برای تشخیص آلاینده های میکروبی در گوشت

شیوع بیماری های ناشی از غذا سبب صدماتی جبران ناپذیر به سلامت انسان و اقتصاد می گردد. آلودگی میکروبی در هر محصول غذایی ممکن است که به وسیله مواد خام یا با آلودگی در هر مرحله از سیستم فراوری غذا اتفاق افتد (۳۷)؛ بنابراین یک سیستم نظارت محیطی مداوم میکروبیولوژیکی برای تشخیص زودهنگام موجودات زنده بیماری زا در چرخه غذایی لازم و ضروری است تا از ایمنی میکروبیولوژیکی اطمینان حاصل شود. برای تشخیص آلودگی میکروبی، از روش های بیوشیمیایی و میکروبیولوژیکی قدیم شامل شمارش کلونی باکتری، رنگ آمیزی و آزمون های کاهش متیلن بلو استفاده می شود. علاوه بر آن تکنیک های متداول مختلفی نظیر تست الایزا، PCR و تشخیص فلورسنسی هم در دسترس هستند (۳۸). گرچه اغلب روش های تحلیلی پیشرفته نیاز به آزمایشگاه هایی مجهز، ابزاری پیشرفته و گران قیمت و کارشناسانی با مهارت دارند. اغلب این روش ها مستلزم مراحل آماده سازی نمونه و مراحل پردازش هستند که شامل مراحل غنی سازی و انکوباسیون مختلفی است و می تواند نتیجه دهی آن ۱۰ روز طول بکشد (۳۹). این محدودیت ها منجر به استفاده از روش هایی شده است که قدرت تحلیل بالا، دقیق

و تخصصی‌تر داشته باشند. اخیراً ابزارهای تحلیلی نظیر حسگرهای زیستی با حساسیت بالا در دسترس شده‌اند که می‌توانند سموم و متابولیت‌های آن‌ها در محصولات مختلف را تشخیص دهند (۴۰). امروزه حسگرهای زیستی کاربرپسند مختلفی همچون نوری، الکتروشیمیایی، فوتوالکتروشیمیایی و بیولومینسانس در دسترس می‌باشند. برای مثال حسگرهای زیستی نوری، نظارت سریع بر فعالیت‌های میکروبی را در محیط غذا تسهیل می‌کنند (۴۱). محققان یک حسگر زیستی چندکاناله را برای تشخیص خاص سه عامل بیماری‌زای مختلف غذا به نام‌های *S. enteritidis*، *E. coli* O157:H7 و *L. monocytogenes* تولید کردند که همه به‌طور طبیعی غذا را آلوده می‌سازند (۴۲). در مطالعه‌ای دیگر، گونه‌های *Shigella sonnei* تشخیص داده شد و از دیگر موجودات زنده روده‌ای همچون *E. coli* و *S. typhimurium* با استفاده از حسگرهای زیستی فلورسنت جداسازی شد.

بر اساس برهمکنش و اثر متقابل آنتی ژن-گیرنده زیستی، انواع مختلفی از حسگرهای زیستی الکتروشیمیایی همچون امپرومتری، امپدیمتری، پتانسیومتری و هدایت سنجی موجود هستند. یک حسگر ایمنی الکتروشیمیایی تهیه‌شده با نانوکمپوزیت کیتوزان (طلا) گزارش شده است که قابلیت تشخیص تا ۵-۱ log cfu/g را فراهم می‌سازد و ممکن است برای تشخیص مناسب آلودگی سالمونلا مفید واقع شوند (۴۳).

به‌طور مشابهی محققان دیگر گونه‌های *Campylobacter spp* را از گوشت مرغ با استفاده از یک حسگر الکتروشیمیایی آماده‌شده با پوششی نازک از الکترون‌های طلا جداسازی کردند. علاوه بر آن محققان گونه *C. jejuni* را از نمونه‌های گوشت بوقلمون و مرغ با استفاده از حسگر زیستی فلورسنتی با حد تشخیص $2/1 \times 10^4$ log cfu/g تشخیص دادند. تشخیص سریع *C. jejuni* مهم است چراکه آن به‌عنوان یک عامل بیماری‌زای غذایی اصلی در نظر گرفته می‌شود که سبب اسهال و تب در مصرف‌کنندگان می‌گردد (۴۴). اخیراً حسگرهای برپایه نانو در تشخیص عوامل بیماری‌زای حاصل از غذا و سموم موردتوجه بسیار قرار گرفته‌اند. با استفاده از

حسگرهای زیستی برپایه لوله نانو کربنی، محققان توانستند *E. coli* را در ۵ دقیقه با حد تشخیص ۲ log cfu/g تشخیص بدهند. در یک مطالعه دیگری محققان توانستند *E. coli* را با حد تشخیص بین ۱ تا ۷ log cfu/g با استفاده از روش طیف‌سنجی امپدیمتری تشخیص بدهند (۴۵). محققان یک حسگر زیستی برپایه گوشی هوشمند را برای غربالگری اولیه آلودگی میکروبی در غذا آماده کردند. محققان از این سیستم همراه با دوربین دیجیتال و یک حسگر زیستی و از یک گوشی هوشمند استفاده کردند تا عوامل بیماری‌زای میکروبی را در گوشت گاو شناسایی بکنند (۴۶). تشخیص ATP بر اساس بیولومینسانس، روش دیگری برای تشخیص فساد میکروبی است. به‌خوبی شناخته‌شده که ATP در تمامی سلول‌های زنده میکروبی (باکتری، کپک، مخمر و جلبک) به‌عنوان یک حامل انرژی فعال حضور دارد. برای تشخیص ATP مبتنی بر بیولومینسانس، شدت نور حاصل از تجزیه ATP در واکنش بیولومینسانس می‌تواند با استفاده از فوتون‌های بسیار حساس، از نورسنج‌هایی که در یک ابزار به نام اومینومتر قرار دارند، اندازه‌گیری شود. اگر ATP بیشتر باشد، شدت نور بیشتر به لحاظ واحدهای نور نسبی از واکنش به دست خواهد آمد. سنجش بیولومینسانس ATP یک ابزار مفید است که در زمان بسیار کمی نتایج موفقیت‌آمیزی می‌دهد. در مطالعه دیگری از آزمون ATP برای اندازه‌گیری شمارش باکتری‌ها در نمونه‌های به‌دست‌آمده از لاشه گاو و خوک استفاده کردند (۴۷). نتایج با روش‌های شمارش باکتری‌های متداول مقایسه شد و ضریب همبستگی مثبت ۰/۹۱ برای گوشت لاشه گاو و ۰/۹۳ برای گوشت لاشه خوک به دست آمد.

محققان دیگر از آزمون بیولومینسانس با نانو ذرات مغناطیسی برای تخمین سریع *E. coli* از گوشت چرخ‌کرده گاو که به‌طور مصنوعی آلوده‌شده بود استفاده کردند. این آزمون با حد تشخیص $1/30$ log cfu/g بسیار موفقیت‌آمیز بود. گرچه نقطه‌ضعف این روش تشخیصی این است که ATP در تمامی موجودات زنده ذره‌بینی از جمله گوشت هست؛ بنابراین ATP

باید در گوشت تجزیه شود قبل از این که آزمون بیولوژیست‌شناس انجام بگیرد (۴۸).

حسگرهای زیستی برای تشخیص آلاینده‌ها، آنتی‌بادی‌ها و بقایای دارویی در گوشت و محصولات گوشتی

آلاینده‌های مختلف همچون سموم، آفت‌کش‌ها، آنتی‌بادی، بقایای دارویی، دامپزشکی و افزودنی‌های خطرناک غذایی می‌توانند به سیستم چرخه غذا در هر مرحله فراوری وارد شده و همه سیستم را آلوده کنند. بسیاری از تکنیک‌های مختلفی همچون HPLC؛ الکتروفورز کاپیلاری و طیف‌سنجی توده‌ای برای تحلیل نمونه‌ها در پایان مراحل فراوری موجودند (۴۹). با این حال، این فرایندها پرهزینه و پیچیده هستند و به ابزار پیچیده و مداخله افراد ماهر نیاز دارند؛ بنابراین استفاده از روش‌های تشخیص سریع، قابل اعتماد و حساس‌تر به آلاینده‌ها در مراحل فراوری همواره احساس می‌شود. امروزه وجود بقایای مواد ضد میکروبی در محصولات غذایی مشتق‌شده از حیوانات فراتر از حد مجاز شده است و این موضوع در سال‌های اخیر به شدت مورد توجه و بحث واقع شده است. نگرانی فزاینده از اثرات نامطلوب آن‌ها بر سلامت عمومی باعث واکنش‌های حساسیتی بالا، مقاومت به مواد ضد میکروبی، اختلال در روده و حتی اختلالات عصبی شده است (۵۰)؛ بنابراین نظارت بر وجود غلظت‌های بالای بقایای ضد میکروبی در محصولات گوشتی جهت تضمین ایمنی غذا بسیار مهم و ضروری است (۵۱). در همین زمینه، SPR تکنیکی است که به طور گسترده جهت شناسایی بقایای دارویی در حسگرهای زیستی پذیرفته شده است. با استفاده از تکنیک SPR، کلرمنیکل و سولفونامیدها در گونه‌های مختلف گوشت نظیر خوک، گاو و مرغ سنجیده و اندازه‌گیری خواهند شد (۳۸). محققان یک حسگر مبتنی بر نورتابی شیمیایی را جهت چک کردن حضور بقایای بنزیمیدازول در گوشت گاو و گوسفند توسعه دادند (۵۲). این حسگر حساسیت فوق‌العاده بالایی دارد (دامنه

تشخیص ۲۱-۱/۵ کیلوگرم بر میلی‌لیتر) و می‌تواند بقایا را ظرف مدتی کوتاه تشخیص بدهد (۱۸ دقیقه). محققان دیگری، یک حسگر زیستی الکتروشیمیایی برای تشخیص بقایای سفیوفور در نمونه‌های گوشت بوقلمون استفاده شد. حسگر مقرون به صرفه بود و به سرعت آنتی‌بیوتیک‌ها را ظرف ۵ دقیقه حتی در غلظت‌های پایین (۱۰ نانوگرم بر میلی‌لیتر) تشخیص داد (۵۳).

یک حسگر زیستی باکتریایی دیگر قادر به تشخیص تراسایکلین (TET) در ۳ ساعت بود که در آزمون‌های میکروبیولوژیکی متداول به طور تقریبی ۱۲ ساعت زمان نیاز بود. به علاوه حسگر مقرون به صرفه و با حساسیت بالایی بود (۱۶). جهت مقایسه عملکرد حسگر زیستی SPR با حسگرهای LC-MS/MS و GC-MS/MS در تشخیص کلرمنیکل (CAP) و بقایای گلوکوکورونید در ماهیچه طیور، محققان نشان دادند که عملکرد حسگر زیستی با قابلیت تشخیصی ۰/۰۲ میکروگرم بر کیلوگرم بهتر بود (۵۴). تشخیص سولفادiazین و استامینوفن در نمونه‌های گوشت خوک و مرغ با استفاده از یک حسگر الکتروشیمیایی با دقت و ثبات بالا برای تعیین هم‌زمان هر دو نوع آنتی‌بیوتیک انجام شد. نتایج این آزمایش با نتایج به دست آمده توسط تحلیل HPLC قابل مقایسه بود. با استفاده از فناوری حسگر زیستی، آمینوگلیکوزیدها، لینکوزامیدها، کینولون‌ها و تراسایکلین‌ها هم در نمونه‌های گوشت از گونه‌های مختلف حیوانی تشخیص داده شده‌اند (۳۸).

برای شناسایی سموم باکتریایی یا قارچی موجود در گوشت یا محصولات گوشتی حسگرهای زیستی الکتروشیمیایی مفیدند. این آلاینده‌ها ممکن است در هر مرحله‌ای از چرخه فراوری غذا آلودگی ایجاد کنند یا حتی طی حمل و نقل و انبارداری غذا را آلوده کنند (۴۷). سموم تنها از نقطه نظر سلامت عمومی مضر نیستند بلکه سبب خسارات اقتصادی شدیدی هم می‌شوند. چندین گزارش در این باره موجود است. برای مثال، با استفاده از یک حسگر زیستی الکتروشیمیایی، استافیلوکوک انتروکسین B در گوشت خوک و شیر خوراکی و تریکوتسن (سم T-2) در گوشت

خوک شناسایی شدند (۵۵). در مطالعه‌ای دیگر یک حسگر زیستی SPR به‌عنوان ابزاری برای تحلیل سریع استافیلوکوک انتروکسین B در گوشت بسته‌بندی شده به کار رفت (۸).

به‌علاوه افزودنی‌های غذایی به‌عنوان جزئی از غذا به‌طور گسترده‌ای در صنعت غذا جهت حفظ و بهبود خصوصیات فیزیکوشیمیایی، حسی و تغییر شکل استفاده می‌شود و طول عمر محصولات را افزایش می‌دهند. معمولاً افزودنی‌های غذایی استفاده‌شده نیتريت، بنزوئیک اسید، مونوسدیم گلوآمات (MSG)، پروپیل گالات و رنگ‌های غذا هستند که اگر بیشتر از حد مجاز به کار روند ناخوشایند و خطرناک هستند. محققان یک حسگر زیستی امپرومتریک و حسگر زیستی آنزیمی (گلوآمات دهیدروژناز و گلوآمات اکسیداز) را برای تشخیص وجود مقادیر زیاد MSG در مواد غذایی تولید کردند که می‌تواند خطر زیادی برای سلامت مصرف‌کنندگان داشته باشد (۱۳). حسگر زیستی امپرومتریک دیگر توسط محققان ساخته شد تا وجود بنزوئیک اسید را در مواد غذایی فراوری‌شده با استفاده از بافت قارچ، تیروزیناز و پلی فنل اکسیداز به‌عنوان ترکیبات تشخیص بیولوژیکی بررسی کند (۵۶). با کاربرد حسگر زیستی امپرومتریک، محققان سطوح نیتريت را در گوشت تخمین زدند و نشان دادند که این روش ارزان و ساده است و دقت و حساسیت بالایی دارد. به‌علاوه این روش می‌توانست نیتريت را با $LOD = 10^{-9} \times 2/2$ مولار تخمین بزند و زمان پاسخ آن ۱۰ ثانیه بود (۵۷).

تقلب در گوشت عمدتاً از طریق افزودن متقلبانه گونه‌های گوشت ارزان‌تر/باکیفیت پایین یا ترکیبات غیر گوشتی با برجست گذاری اشتباهی بر محصولات تجارت واقعی برای سود اقتصادی انجام می‌شود. چندین گزارش نشان می‌دهند که کاربرد حسگرهای زیستی SPR و الکتروشیمیایی، امکان تشخیص نمونه‌های گوشتی تقلبی یا محصولات گوشتی فراوری‌شده را فراهم می‌کنند. برای مثال، حسگرهای زیستی DNA مبتنی بر SPR برای تشخیص نمونه‌های گوشت الاغ در سوسیس حاصل از گوشت گاو به کار رفتند. حسگر خاص بود و حساسیت بالایی با LOD تشخیصی ۱ نانو مول

داشت (۵۸). به همین ترتیب در مطالعه‌ای دیگر یک حسگر زیستی DNA الکتروشیمیایی وقتی که بیش از ۱۰ درصد به نمونه‌های بیولوژیکی افزوده شد گوشت خوک را در محصولات غذایی تشخیص داد (۵۹). حسگرهای زیستی همچنین می‌توانند گوشت تقلبی را از گونه‌های حیوانی نزدیک به هم تشخیص بدهند. با استفاده از یک حسگر زیستی الکتروشیمیایی امپرومتریک بدون PCR، ظرف یک ساعت بدون استخراج یا تکثیر هرگونه ماده ژنتیکی گوشت گاو از گوشت اسبی که متقلبانه به آن افزوده شده بود (۵/۵ درصد وزنی/وزنی) به دست آمد (۶۰).

آلرژی یا حساسیت‌های غذایی حاصل از مواد حساسیت‌زای مختلف به‌عنوان مشکل سلامت عمومی مهم محسوب می‌شوند. برای مثال آلومین سرم خوک (PSA) یک ماده حساسیت‌زا در گوشت خوک و محصولات آن است که می‌تواند واکنش‌های حساسیتی را سبب شود. گرچه روش‌های مرسوم نظیر PCR، الایزا و طیف‌سنجی جرمی برای تحلیل مواد حساسیت‌زای غذایی به کار می‌روند، SPR می‌تواند به‌سرعت و با دقت PSA را با LOD برابر ۱۹/۸۱ نانوگرم بر میلی‌لیتر مشابه روش مبتنی بر تست الایزا تشخیص بدهد (۶۱).

حسگرها و شاخص‌های بسته‌بندی هوشمند گوشت و محصولات گوشتی

اخیراً هیچ روش استاندارد و قابل اتکایی برای تأیید رضایت‌بخش تازگی گوشت به‌جز آنالیز حسی، آزمون‌ها، شیمیایی و میکروبیولوژیکی وجود ندارد. مصرف‌کنندگان انتخاب دیگری ندارند جز این که تاریخ تولید و تاریخ انقضا را بر روی بسته‌بندی مواد چک کنند (۶۲). سیستم‌های بسته‌بندی متداول مواد غذایی با تاریخ‌های انقضا می‌توانند غذا را از میکروب‌های محیطی حفظ کنند و فساد محصول را برای مدتی معین به تأخیر بیندازند. افزایش روزافزون شیوع بیماری‌های ناشی از گوشت طیور نشانه این است که تاریخ‌های انقضای درج‌شده روی بسته‌بندی مواد در حفظ

مصرف کنندگان از تهدید گوشت و محصولات گوشتی فاسد کافی نیستند.

برای غلبه بر این مشکل، تحقیق در مورد ادغام موادی هوشمند با سیستم‌های بسته‌بندی سنتی در حال افزایش است. این نوع از سیستم بسته‌بندی هوشمند با حسگرها یا شاخص‌های مختلفی می‌تواند محیط داخل یا خارج محصولات را حس و ردیابی کرده و تشخیص داده و ثبت کنند و تبدیل به ابزار امیدبخش برای تشخیص تازگی محصولات غذایی گردند (۶۳). تا آنجا که به گوشت و محصولات گوشتی مربوط است سیستم‌های بسته‌بندی هوشمند می‌توانند در سراسر چرخه تولید، کیفیت را سریعاً بررسی کند و هرگونه افت کیفی را با کمک مواد کروموزنیک (رنگ‌زا) تشخیص دهند. چندین شاخص یا سیستم بسته‌بندی مبتنی بر حسگر شامل شاخص‌های تازگی، حسگرهای گازی، شناساگرهای زمان-دما، شناساگرهای pH، بارکدها و برچسب‌های RFID برای ارزیابی تازگی گوشت با استفاده از الگوهای تغییر رنگ شناساگر در دسترس هستند. غیر از این‌ها، شناساگرهای تازگی مبتنی بر حساسیت به pH به دلیل کاربرد ساده و نتایج معتبر نیز محبوبیت پیدا کرده‌اند (۶۴). در حقیقت طی فساد میکروبی پس از تخریب ترکیبات مغذی گوشت، متابولیت‌های اسیدی و قلیایی همچون NH_3 ، CO_2 ، H_2S ، TVB-N شامل دی متیل آمین و تری متیل آمین آزاد می‌شوند. وقتی که این متابولیت‌ها در فضای داخل بسته‌بندی با مواد رنگ‌زای هوشمند تماس برقرار می‌کنند، یک تغییر کروماتیک به دلیل حساسیت به pH آن‌ها رخ می‌دهد؛ بنابراین شناساگر کروموزنیک با متابولیت‌های میکروبی واکنش داده و تغییرات رنگی را به دلیل تغییرات pH به نمایش می‌گذارد (۶۵).

مواد شیمیایی و طبیعی مختلفی اخیراً به‌عنوان شناساگرهای تازگی محصولات غذایی در مطالعات گوناگون مورد استفاده قرار گرفته‌اند، دلیل آن‌هم پاسخ سریع آن‌ها، توانایی تغییر رنگ و ثبات خوب آن‌ها بوده است. معمولاً شناساگرهای شیمیایی مورد استفاده متیل، فنول و بروموفنول قرمز، بروموفنول آبی، بروموکرسول بنفش و بروموکرسول سبز

هستند (۷). این مواد می‌توانند به‌عنوان شناساگرهای غیر تماسی جهت جلوگیری از تماس مستقیم بین شناساگرهای شیمیایی و غذا با توجه به ورود شناساگر به مواد غذایی به کار روند (۴۷). محققان یک حسگر شناساگر رنگ‌سنجی با بروموفنول آبی را جهت بررسی تخریب کیفی در برش‌های گوشت بوفالوی انبارشده ۹ روز در شرایط یخچال استفاده کردند (۶۶). نتایج نشان داد که تغییر رنگ حسگر شناساگر از زرد تا آبی، سطوح مختلف فساد را به دلیل افزایش غلظت TVB-N نشان می‌دهد که نمایانگر تخریب کیفیت گوشت است. در یک تحقیق متفاوت، محققان یک نشانگر نوع برچسبی مبتنی بر کاغذ لیتموس (قرمز تا آبی از pH ۵/۷ تا ۶) را طراحی کردند و آن را به جداره داخلی سینی پلی اتیلنی پوشیده در پوشش پلاستیکی متصل کردند (۶۷). این سینی حاوی گوشت گاو ذخیره‌شده در دمای معمولی بود. مطالعه گزارش داد که تغییر رنگ حسگر شناساگر با تولید آمین‌های بیولوژیک صورت می‌گرفت. آمین‌هایی که توسط میکروب‌ها در داخل محصول بسته‌بندی شده تولید می‌شوند. محققان دیگر بسته‌بندی هوشمند مختلط مبتنی بر شناساگر حساس به pH را شامل بروموتیمول آبی و متیل قرمز و یک ترکیب از بروموتیمول آبی، بروموکرسول سبز و فنول قرمز به ترتیب برای مشاهده فساد سینه مرغ پوست‌کنده انبارشده در یخچال در شرایط بسته‌بندی و اتمسفر تغییر یافته (MAP) تولید کردند. این شناساگرهای شیمیایی به‌خوبی به دی‌اکسید کربن تولیدشده و دیگر متابولیت‌های میکروبی با تغییر در رنگشان پاسخ دادند (۶۸).

شناساگرهای رنگ طبیعی که می‌توانند در بسته‌بندی هوشمند به‌طور بی‌خطری به کار روند آنتوسیانین، کاروتنوئیدها، کلروفیل، کورکومین و بتائین هستند. در بین این شناساگرهای طبیعی تازگی، آنتوسیانین به دلیل طیف گسترده کاربرد آن و الگوهای تغییر رنگ در دامنه‌های مختلف pH توجه بسیاری را به سمت خود جلب کرده است. آنتوسیانین یکی از مهم‌ترین فلاونوئیدهاست که می‌تواند از کلم پیچ بنفش، رزها، انار، بلوبری، انگور سیاه، بادمجان و رازبری سیاه استخراج شود. جدای از خواص خوب آن، آنتوسیانین

آب‌دوست، غیر سمی و بدون بو هستند. ثبات رنگ آنتوسیانین تحت تأثیر pH، نور، دما، یون‌های فلزی، آنزیم‌ها، اشعه فرابنفش، گازها و همچنین شکل‌های مختلف شیمیایی آنتوسیانین قرار می‌گیرد. استفاده از آنتوسیانین در سیستم‌های بسته‌بندی در مطالعات مختلفی گزارش شده است (۲). محققان آنتوسیانین را از رز و کلم پیچ قرمز استخراج کردند و آن را روی کاغذ صافی چاپ کردند تا یک بسته‌بندی هوشمند مبتنی بر حسگر رنگ‌سنج آماده کنند. حسگر طبیعی می‌توانست آزاد شدن و انتشار آمونیاک را با تغییر رنگ از قرمز به سبز در pH بالاتر نشان دهد (۱۶). محققان دیگر یک پوشش هوشمند شامل نشاسته کاساوا و آنتوسیانین انگور را تولید کردند که آنتوسیانین را روی گوشت خوک اعمال کرده و در شرایط یخچال بیش از ۱۴ روز انبار کردند. نتایج یک همبستگی مثبت بین تغییر رنگ پوشش و فساد میکروبی را مشاهده کردند (۵۴). محققان دیگر یک نوع دیگر از بسته‌بندی هوشمند با آگار، نشاسته سیب‌زمینی و رنگ‌های طبیعی (آنتوسیانین‌ها) استخراج شده از سیب‌زمینی شیرین‌های بنفش را تولید کردند (۶۹). نتایج - تغییر در رنگ از قرمز به سبز را گزارش داد که نشانگر فساد نمونه‌های گوشت خوک بود.

با این حال، حسگرهای شناساگر مبتنی بر رنگ کاربردهای عملی محدودی دارند آن‌هم به دلیل خواص مکانیکی و جلوگیری از ورود گاز و قطبیت بالای آن‌هاست (۱). این شناساگر طبیعی تغییر رنگ حساس به pH به بیوپلیمرهای زیست تجزیه‌پذیر، زیست سازگار و دوستدار محیط‌زیست مختلفی افزوده شد که آن را قابل خوردن کرده و برای تهیه بسته‌بندی هوشمند جهت ردیابی تازگی غذا آماده سازد (۷۰). انتخاب نانو ماده مناسب و کاربرد آن‌ها در پوشش‌های زیست تجزیه‌پذیر بسیار مهم است، از این نظر پلیمرهای زیستی بر اساس پلی ساکارید نسبت به پلیمر برپایه پروتئین یا لیپید ترجیح داده می‌شود، زیرا شبکه‌های چسبنده‌ای را با دیگر پلیمرها از طریق پیوندهای کووالانسی یا غیر کووالانسی تشکیل می‌دهند.

در مطالعه‌ای دیگر محققان بسته‌بندی هوشمندی را با صفحات نشاسته کاساوا تولید کردند تا به آنتوسیانین به‌عنوان یک شناساگر رنگی کمک کرده که بر فساد گوشت گاو ذخیره‌شده در انبار ۴ درجه طی ۳ روز کمک کند. نتایج همبستگی مثبتی را بین تغییر رنگ پوشش با تولید آمین بیولوژیک گزارش کرد (۷۱). محققان دیگر نوع مشابهی از مواد بسته‌بندی هوشمند را شامل پکتین و عصاره کلم پیچ قرمز تولید کردند که به لحاظ آنتوسیانین غنی بود. آنتوسیانین جهت قدرت بخشیدن مکانیکی به پوشش همراه با نرم‌کننده‌هایی به کار رفت. پوشش به سر محفظه‌های نگهداری محصولات گوشتی مختلف چسبانده شد و تغییر رنگ مشابهی از بنفش به زرد را وقتی که مواد نیتروژنی فرار به دلیل رشد میکروبی تولید شدند نشان داد (۷۲). محققان به‌طور موفقیت‌آمیزی، پوشش‌های دولایه بیولوژیکی حساس به آمین را با استفاده از آگار، صمغ ژلاتین، TiO_2 و آنتوسیانین برای تشخیص NH_3 تری متیل آمین و دی متیل آمین در طی مطالعه تخریب کیفیت گوشت تولید کردند (۷۳). محققان دیگر پوشش شناساگر دولایه‌ای دیگری حاوی کاراژینان، آنتوسیانین، کورکومین و یک‌لایه امولسیون شده از گلوکومانان روغن کنجاک و کاملیا را برای تشخیص تازگی توسعه دادند. این پوشش دولایه‌ای هوشمند امولسیون شده، تازگی را در گوشت مرغ در دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد با تغییر محسوس رنگ به‌خوبی بررسی کرد (۷۴). برای بررسی تازگی گوشت خوک یک سیستم رنگ‌سنجی با ترکیب نانو پروتئین-پلی ساکارید ساخته شد. در این مطالعه ترکیب‌های نانوی گلیکول آلزینات ۱ و ۱ آلومین-پروپیلن حاوی آنتوسیانین در ماتریس‌های پلی وینیل الکل-گلیسرول گنجانده شد تا خصوصیات قدرت و ممانعت را برای پوشش فراهم کند. تغییر رنگ از متمایل به بنفش به قرمز تا آبی تیره در پاسخ به وجود آمونیاک فرار مشاهده شد که نشان از کاهش تازگی در گوشت خوک بود (۷۵).

به همین ترتیب محققان دیگر بسته‌بندی هوشمندی را ایجاد کردند که از امنیت مصرف گوشت خوک اطمینان ایجاد کند. این بسته‌بندی به دنبال شناسایی میکروب‌ها و آمین‌های

بیولوژیک بود. برای این منظور، آنتوسیانین استخراج شده از سیب‌زمینی‌های رنگی (کینگ کونگ سیاه) به نشاسته/گلیسرول و ژلاتین افزوده شد و برای توسعه بسته‌بندی به کار رفت. این پوشش حاوی آنتوسیانین غنی از ماتریکس، بهبود خصوصیات فیزیکوشیمیایی و آنتی‌اکسیدانی را در کنار خواص استثنایی حسگر آمونیاک و TVB-N با تغییر رنگ نشان داد (۷۶). محققان دیگر از پوشش هوشمند کامپوزیت حساس به pH شامل نشاسته، ژلاتین و آنتوسیانین استخراج شده از تربچه قرمز برای بررسی فساد گوشت استفاده کردند. با ایجاد فساد، حساس به pH بودن پوشش، رنگ آن را از نارنجی به صورتی تغییر رنگ داد و سپس سریعاً با چشم غیرمسلح متمایل به آبی تا بنفش شدن آن قابل مشاهده بود (۷۷).

محققان دیگر پوشش هوشمند طیف‌سنج حساس به pH را با نانو الیاف پلی لاکتیک اسید و پلی اتیلن اکسید همراه به ریز جلبک *Spirulina* تولید کردند. *Spirulina* به دلیل رنگ طبیعی آبی-سبز آن شناخته شده است و شامل رنگیزه‌های مختلفی همچون بتاکاروتن، توکوفرول، فیکوسیانین، فیکواریترین و کلروفیل است و بنابراین نقشی مهم و تأثیرگذار را به عنوان شناساگر رنگی حساس به pH دارد. توده زیستی ریز جلبک توانسته با موفقیت در نانو الیاف پلیمر محصور شود و در معرض متابولیت‌های میکروبی در گوشت خوک انبار شده در دمای یخچال، از قرمز به سبز تغییر رنگ دهد (۷۸). محققان دیگر یک پوشش شناساگر دولایه‌ای را با استفاده از آنتوسیانین حاصل از رازبری تولید کردند. لایه بیرونی تر ماتریکس پوشش، توسط کیتوزان پوشیده شده بود. این ماتریس محصور شده سبب بهبود استحکام مکانیکی، خاصیت کشسانی، تیرگی بالا و ممانعت از نفوذ آب شد. پوشش دولایه‌ای نه تنها سبب بهبود ثبات آنتوسیانین شد، بلکه همچنین یک الگوی تغییر رنگ مثبت قابل مشاهده را بر اساس تغییرات pH نشان داد که نشان‌دهنده تغییر در کیفیت گوشت در شرایط انبار در یخچال بود (۷۹). یک فیلم مبتنی بر الیاف نانو با کورکومین، کیتوزان و پلی اتیلن اکسید توسط محققان دیگر جهت بررسی تازگی گوشت مرغ تولید شد.

تغییر رنگ از زرد روشن به زرد متمایل به قرمز در پوشش، نشان‌دهنده این است که گوشت تولیدکننده TVB-N محیطی را ایجاد می‌کند که در نهایت سبب زوال می‌شود (۸۰). در مطالعه‌ای دیگر محققان از رنگی حساس به pH به نام بتالاین استفاده کردند که از آنتوسیانین در برابر pH مقاوم‌تر بود. بتالاین برای ایجاد پوششی هوشمند با ژلاتین و الکل پلی وینیل ترکیب شد. به دلیل حساسیت زیاد به pH، بتالاین‌ها برای استفاده به عنوان رنگ‌سنج بسیار مورد توجه هستند و وقتی برای بسته‌بندی گوشت مرغ و میگو آزمایش شدند با تخریب میکروبی طی زمان و تولید مواد نیتروژنی فرار، رنگ خود را از قرمز به زرد تغییر دادند (۸۱).

عوامل تأثیرگذار بر عملکرد تحلیلی حسگرهای زیستی

عملکرد تحلیلی حسگرهای زیستی به چندین پارامتر مرتبط نظیر دقت، گزینش پذیری، خطی بودن و دامنه، حساسیت، اختصاصی بودن، تکرارپذیری، محدوده تشخیص/کمیت و غیره بستگی دارد (۸۲). همچنین اجزای حسگر بیولوژیکی (کاوشگر DNA، آنزیم، آنتی‌بادی‌ها، بافت، گیرنده‌های سلولی و غیره) می‌توانند فعالیت خود را ظرف مدت کوتاهی از دست بدهند آن‌هم به دلیل طبیعت بیولوژیکی مولکول یا مواجهه آن با تنش‌های محیطی نظیر pH، دما یا قدرت یونی است (۸۲). عملکرد حسگرهای زیستی از لحاظ دقت و ثبات و پایداری در درازمدت می‌تواند با استاندارد کردن عناصر حسگر و غلبه بر اثرات محیطی بهبود یابد. همچنین می‌توان این‌ها را کنترل کرد برای مثال با کنترل شدید دما. برای حفظ ثبات عناصر زیستی مختلف در دستگاه‌های حسگرهای زیستی قبل از تجاری‌سازی، مهم این است که کاربرد آن‌ها تضمین شود. کاربرد نانو فناوری یا ارتباط آن با مولکول‌های زیستی با میل ترکیبی بالا می‌تواند تشخیص انتخابی و حساسیت آنالیت‌های هدف را افزایش بدهد (۳۵). ترکیب مواد نانویی مختلف مثل نانو کامپوزیت‌ها، نانو ذرات، نانولوله‌ها و نانوسیم‌ها درون ساختارهای حسگر می‌تواند

حساسیت، زمان پاسخ و کارایی را بهبود دهد (۳۶). به همین دلیل استراتژی‌هایی همچون مطالعه خصوصیات مواد نانو، شرایط کاربرد آن‌ها و اعمال کالیبراسیون مناسب برای کاهش ناسازگاری در پاسخ تحلیلی و خصوصیات ابزارهای حسگر و بهبود عملکرد و کاربرد عملی این چنین حسگرهایی پیشنهاد می‌شود (۳۶).

نتیجه‌گیری نهایی

علی‌رغم تحقیقات بسیار در زمینه حسگرها و نشانگرها، حسگرهای زیستی بسیاری هنوز در بخش محصولات گوشتی وجود ندارند و هنوز زمان زیادی نیاز است تا روش‌های مرسوم و متداول به شکل تجاری بتوانند جایگزین شوند. طبق گزارش‌های موجود، صنعت فراوری گوشت باید بر استفاده از فناوری‌های حسگر زیستی تمرکز کند که تا با واکنش سریع عمل کرده و حساسیت بالایی داشته باشد و آلودگی‌ها را در چرخه فراوری گوشت به حداقل میزان رسانده و گوشتی با کیفیت و ایمن تولید کند که اعتماد و اطمینان مصرف‌کننده را جلب کند. امروزه با پیشرفته‌های اخیر در زمینه فناوری نانو، انقلابی در تولید حسگرهای زیستی و الکترونیک پدید آمده است. نانو مواد نسبت سطح به حجم بالا، استحکام مکانیکی زیاد و فعالیت کاتالیتیکی عالی، ثبات بالا، فعالیت‌های شیمیایی و بیولوژیکی بالا و خصوصیات مؤثر مغناطیسی و الکتریکی دارند که می‌توان از آن‌ها در بهبود کارایی تحلیلی حسگرهای زیستی بهره برد؛ بنابراین

تحقیقات آینده باید بر درک خصوصیات جدید این مواد نانو و سازگاری آن‌ها با مولکول‌های زیستی متمرکز باشد تا نسلی جدید از حسگرهای زیستی مبتنی بر مواد نانو طراحی شود که نه تنها ارزان باشند بلکه به اندازه کافی قابل اعتماد باشند.

علاوه بر آن سیستم‌های بسته‌بندی هوشمند یا هوشمند برپایه رنگ‌های طبیعی، نسل جدیدی از حسگرها هستند که نقش مهمی را در بررسی کیفیت درونی گوشت یا محصولات گوشتی در شرایط انبار جدا از ارائه اطلاعات دقیقی راجع به کیفیت و ایمنی محصولات بازی می‌کنند و حتی ممکن است جایگزین خوبی برای دیگر انواع سیستم‌های بسته‌بندی باشند چراکه از لحاظ اقتصادی ایمن‌تر و کاربرپسند هستند. گرچه تحقیقات بیشتری برای غلبه بر محدودیت‌های مربوط به ناپایداری رنگ‌های حساس به pH در ماتریس‌های پلیمر زیستی و نشت پذیری آن‌ها به مواد غذایی مورد نیاز است. مهم‌تر از همه، حسگرهای زیستی طراحی شده باید حتی‌الامکان حد تشخیص بسیار پایین، حساسیت بالا و زمان پاسخ سریع داشته باشند تا بتوانند تعداد بیشتری از نمونه‌ها را بررسی کنند، این گونه است که می‌توان از آن‌ها در صنعت غذا از جمله در بخش فراوری گوشت به گونه‌ای وسیع‌تر استفاده کرد. علاوه بر آن گرچه پیشرفت زیادی در فناوری‌های حسگرهای زیستی در تشخیص موجودات زنده ذره‌بینی در غذاهای آلوده تا به امروز حاصل شده است، با این حال تحقیقات بیشتری در این زمینه نیاز است تا صنعتی شدن حسگرهای زیستی با روش‌های ساده‌تر، آسان‌تر و مقرون به صرفه‌تری انجام پذیرد.

منابع

1. Di Nardo F, Anfossi L. Commercial biosensors for detection of food additives, contaminants, and pathogens. *Commercial Biosensors and Their Applications*; Elsevier; 2020. p. 183-215.
2. Vallinayagam S, Paladhi AG, Pal K, Kyzas GZ. Multifunctional biosensor activities in food technology, microbes and toxins—A systematic mini review. *Process Biochemistry*. 2022.
3. Flauzino JM, Alves LM, Rodovalho VR, Madurro JM, Madurro AGB. Application of biosensors for detection of meat species: A short review. *Food Control*. 2022;109214.
4. Griesche C, Baeumner AJ. Biosensors to support sustainable agriculture and food safety. *TrAC Trends in Analytical Chemistry*. 2020;128:115906.
5. Neethirajan S, Ragavan V, Weng X, Chand R. Biosensors for sustainable food engineering: challenges and perspectives. *Biosensors*. 2018;8(1):23.
6. Khan M. Recent biosensors for detection of antibiotics in animal derived food. *Critical Reviews in Analytical Chemistry*. 2022;52(4):780-90.
7. Chauhan N, Jain U, Soni S. Sensors for food quality monitoring. *Nanoscience for sustainable agriculture*. 2019:601-26.
8. Alahi MEE, Mukhopadhyay SC. Detection methodologies for pathogen and toxins: A review. *Sensors*. 2017;17(8):1885.
9. Nowruzi B, Hashemi N. A Review on the Antimicrobial Effects of Nanoparticles and Atmospheric Cold Plasma Technology. *Journal of Isfahan Medical School*. 2023;41(729):631-42.
10. Singh BP, Shukla V, Lalawmpuii H, Kumar S. Indicator sensors for monitoring meat quality: A review. *Journal of Pharmacognosy and Phytochemistry*. 2018;7(4):809-12.
11. Malvano F, Pilloton R, Albanese D. Label-free impedimetric biosensors for the control of food safety—a review. *International journal of environmental analytical chemistry*. 2020;100(4):468-91.
12. Mustafa F, Andreescu S. Chemical and biological sensors for food-quality monitoring and smart packaging. *Foods*. 2018;7(10):168.
13. Ahmed I, Lin H, Zou L, Li Z, Brody AL, Qazi IM, et al. An overview of smart packaging technologies for monitoring safety and quality of meat and meat products. *Packaging Technology and Science*. 2018;31(7):449-71.
14. Ghasemi-Varnamkhasti M, Apetrei C, Lozano J, Anyogu A. Potential use of electronic noses, electronic tongues and biosensors as multisensor systems for spoilage examination in foods. *Trends in Food Science & Technology*. 2018;80:71-92.
15. Turasan H, Kokini J. Novel nondestructive biosensors for the food industry. *Annual Review of Food Science and Technology*. 2021;12:539-66.
16. Nanda PK, Bhattacharya D, Das JK, Bandyopadhyay S, Ekhlal D, Lorenzo JM, et al. Emerging Role of Biosensors and Chemical Indicators to Monitor the Quality and Safety of Meat and Meat Products. *Chemosensors*. 2022;10(8):322.
17. Gagaoua M, Pinto VZ, Göksen G, Alessandroni L, Lamri M, Dib AL, et al. Electrospinning as a promising process to preserve the quality and safety of meat and meat products. *Coatings*. 2022;12(5):644.
18. Hermann CA, Duerkop A, Baeumner AJ. Food safety analysis enabled through biological and synthetic materials: a critical review of current trends. *Analytical Chemistry*. 2018;91(1):569-87.
19. Nowruzi B, Khoshnood N, Sory S, Fard SG, Rezaei MR, Nejad FA, et al. Microbial Secondary Metabolites to Control Disease: A Mini-Review. *Biotechnological Journal of Environmental Microbiology*. 2022;1(3).
20. Wang X, Luo Y, Huang K, Cheng N. Biosensor for agriculture and food safety: Recent advances and future perspectives. *Advanced Agrochem*. 2022.
21. Nie W, Chen Y, Zhang H, Liu J, Peng Z, Li Y. A novel colorimetric sensor array for real-time and on-site monitoring of meat freshness. *Analytical and Bioanalytical Chemistry*. 2022;414(20):6017-27.
22. Albelda JAV, Uzunoglu A, Santos GNC, Stanciu LA. Graphene-titanium dioxide nanocomposite based hypoxanthine sensor for assessment of meat freshness. *Biosensors and Bioelectronics*. 2017;89:518-24.
23. Khaled AY, Parrish CA, Adedeji A. Emerging nondestructive approaches for meat quality and safety evaluation—A review. *Comprehensive Reviews in Food Science and Food Safety*. 2021;20(4):3438-63.

24. Garg D, Verma N. Fibre-optic biosensor for the detection of xanthine for the evaluation of meat freshness. *Journal of Physics: Conference Series*. 2020;1531(1):012098.
25. Shi Y, Li Z, Shi J, Zhang F, Zhou X, Li Y, et al. Titanium dioxide-polyaniline/silk fibroin microfiber sensor for pork freshness evaluation. *Sensors and Actuators B: Chemical*. 2018;260:465-74.
26. Gagaoua M, Bonnet M, De Koning L, Picard B. Reverse Phase Protein array for the quantification and validation of protein biomarkers of beef qualities: The case of meat color from Charolais breed. *Meat Science*. 2018;145:308-19.
27. Gagaoua M, Terlouw EMC, Mullen AM, Franco D, Warner RD, Lorenzo JM, et al. Molecular signatures of beef tenderness: Underlying mechanisms based on integromics of protein biomarkers from multi-platform proteomics studies. *Meat Science*. 2021;172:108311.
28. Purslow PP, Gagaoua M, Warner RD. Insights on meat quality from combining traditional studies and proteomics. *Meat Science*. 2021;174:108423.
29. Gagaoua M, Warner RD, Purslow P, Ramanathan R, Mullen AM, López-Pedrouso M, et al. Dark-cutting beef: A brief review and an integromics meta-analysis at the proteome level to decipher the underlying pathways. *Meat Science*. 2021;181:108611.
30. Terlouw EMC, Picard B, Deiss V, Berri C, Hocquette J-F, Lebret B, et al. Understanding the Determination of Meat Quality Using Biochemical Characteristics of the Muscle: Stress at Slaughter and Other Missing Keys. *Foods*. 2021;10(1):84.
31. Kademi HI, Ulusoy BH, Hecer C. Applications of miniaturized and portable near infrared spectroscopy (NIRS) for inspection and control of meat and meat products. *Food Reviews International*. 2019;35(3):201-20.
32. Lamri M, Bhattacharya T, Boukid F, Chentir I, Dib AL, Das D, et al. Nanotechnology as a processing and packaging tool to improve meat quality and safety. *Foods*. 2021;10(11):2633.
33. Naik KM, Srinivas D, Sasi B, Basha SJ. Biosensors in food processing-A review. *Int J Pure App Biosci*. 2017;5:1219-27.
34. Ali Anvar SA, Nowruzi B, Afshari G. A Review of the Application of Nanoparticles Biosynthesized by Microalgae and Cyanobacteria in Medical and Veterinary Sciences. *Iranian Journal of Veterinary Medicine*. 2023;17(1).
35. Racine L, Texier I, Auzély-Velty R. Chitosan-based hydrogels: recent design concepts to tailor properties and functions. *Polymer International*. 2017;66(7):981-98.
36. Qu B, Luo Y. Chitosan-based hydrogel beads: Preparations, modifications and applications in food and agriculture sectors—A review. *International Journal of Biological Macromolecules*. 2020;152:437-48.
37. Das AK, Nanda PK, Das A, Biswas S. Chapter 6 - Hazards and Safety Issues of Meat and Meat Products. In: Singh RL, Mondal S, editors. *Food Safety and Human Health: Academic Press*; 2019. p. 145-68.
38. Ali AA, Altemimi AB, Alhelfi N, Ibrahim SA. Application of biosensors for detection of pathogenic food bacteria: A review. *Biosensors*. 2020;10(6):58.
39. Batani G, Bayer K, Böge J, Hentschel U, Thomas T. Fluorescence in situ hybridization (FISH) and cell sorting of living bacteria. *Scientific Reports*. 2019;9(1):18618.
40. Weng X, Neethirajan S. Ensuring food safety: Quality monitoring using microfluidics. *Trends in Food Science & Technology*. 2017;65:10-22.
41. Alamer S, Eissa S, Chinnappan R, Herron P, Zourob M. Rapid colorimetric lactoferrin-based sandwich immunoassay on cotton swabs for the detection of foodborne pathogenic bacteria. *Talanta*. 2018;185:275-80.
42. Lv M, Liu Y, Geng J, Kou X, Xin Z, Yang D. Engineering nanomaterials-based biosensors for food safety detection. *Biosensors and Bioelectronics*. 2018;106:122-8.
43. Vasconcelos H, Coelho LCC, Matias A, Saraiva C, Jorge PAS, de Almeida JMMM. Biosensors for Biogenic Amines: A Review. *Biosensors*. 2021;11(3):82.
44. Candoğan K, Altuntas EG, İğci N. Authentication and quality assessment of meat products by fourier-transform infrared (FTIR) spectroscopy. *Food Engineering Reviews*. 2021;13:66-91.
45. Algahtani FD, Morshdy AE, Hussein MA, Abouelkheir ES, Adeboye A, Valentine A, et al. Biogenic amines and aflatoxins in some imported meat products: Incidence, occurrence, and public health impacts. *Journal of Food Quality*. 2020;2020:1-7.
46. Sohail M, Sun D-W, Zhu Z. Recent developments in intelligent packaging for enhancing

food quality and safety. Critical reviews in food science and nutrition. 2018;58(15):2650-62.

47. Sionek B, Przybylski W, Tambor K. Biosensors in evaluation of quality of meat and meat products—A review. *Annals of Animal Science*. 2020;20(4):1151-68.

48. Munekata PE, Finardi S, de Souza CK, Meinert C, Pateiro M, Hoffmann TG, et al. Applications of Electronic Nose, Electronic Eye and Electronic Tongue in Quality, Safety and Shelf Life of Meat and Meat Products: A Review. *Sensors*. 2023;23(2):672.

49. Khansili N, Rattu G, Krishna PM. Label-free optical biosensors for food and biological sensor applications. *Sensors and Actuators B: Chemical*. 2018;265:35-49.

50. Oyedele AO, Msagati TA, Williams AB, Benson NU. Detection and quantification of multiclass antibiotic residues in poultry products using solid-phase extraction and high-performance liquid chromatography with diode array detection. *Heliyon*. 2021;7(12):e08469.

51. Vishnuraj M, Kandeepan G, Rao K, Chand S, Kumbhar V. Occurrence, public health hazards and detection methods of antibiotic residues in foods of animal origin: A comprehensive review. *Cogent Food & Agriculture*. 2016;2(1):1235458.

52. Cai Y, He X, Cui PL, Liu J, Li ZB, Jia BJ, et al. Preparation of a chemiluminescence sensor for multi-detection of benzimidazoles in meat based on molecularly imprinted polymer. *Food chemistry*. 2019;280:103-9.

53. Stevenson HS, Shetty SS, Thomas NJ, Dhamu VN, Bhide A, Prasad S. Ultrasensitive and rapid-response sensor for the electrochemical detection of antibiotic residues within meat samples. *ACS omega*. 2019;4(4):6324-30.

54. Holman BW, Kerry JP, Hopkins DL. A review of patents for the smart packaging of meat and muscle-based food products. *Recent patents on food, nutrition & agriculture*. 2018;9(1):3-13.

55. Wang Y, Zhang L, Peng D, Xie S, Chen D, Pan Y, et al. Construction of electrochemical immunosensor based on gold-nanoparticles/carbon nanotubes/chitosan for sensitive determination of T-2 toxin in feed and swine meat. *International Journal of Molecular Sciences*. 2018;19(12):3895.

56. Eyvazi S, Baradaran B, Mokhtarzadeh A, de la Guardia M. Recent advances on development of portable biosensors for monitoring of biological contaminants in foods. *Trends in Food Science & Technology*. 2021;114:712-21.

57. Habimana JdD, Ji J, Sun X. Minireview: trends in optical-based biosensors for point-of-care bacterial pathogen detection for food safety and clinical diagnostics. *Analytical Letters*. 2018;51(18):2933-66.

58. Kundu M, Krishnan P, Kotnala R, Sumana G. Recent developments in biosensors to combat agricultural challenges and their future prospects. *Trends in food science & technology*. 2019;88:157-78.

59. Malhotra S, Verma A, Tyagi N, Kumar V. Biosensors: principle, types and applications. *Int J Adv Res Innov Ideas Educ*. 2017;3(2):3639-44.

60. Ruiz-Valdepenas Montiel V, Gutiérrez ML, Torrente-Rodríguez RM, Povedano E, Vargas E, Reviejo AJ, et al. Disposable amperometric polymerase chain reaction-free biosensor for direct detection of adulteration with horsemeat in raw lysates targeting mitochondrial DNA. *Analytical chemistry*. 2017;89(17):9474-82.

61. Wang W, Zhu X, Teng S, Xu X, Zhou G. Development and validation of a surface plasmon resonance biosensor for specific detection of porcine serum albumin in food. *Journal of AOAC International*. 2018;101(6):1868-72.

62. Vanegas DC, Gomes CL, Cavallaro ND, Giraldo-Escobar D, McLamore ES. Emerging biorecognition and transduction schemes for rapid detection of pathogenic bacteria in food. *Comprehensive Reviews in Food Science and Food Safety*. 2017;16(6):1188-205.

63. Shin JH, Reddy YVM, Park TJ, Park JP. Recent advances in analytical strategies and microsystems for food allergen detection. *Food chemistry*. 2022;371:131120.

64. Nnachi RC, Sui N, Ke B, Luo Z, Bhalla N, He D, et al. Recent progress on biosensors for rapid detection of bacterial pathogens in water, food and environment. *Environment international*. 2022:107357.

65. Bhavadharini B, Kavimughil M, Malini B, Vallath A, Prajapati HK, Sunil C. Recent advances in biosensors for detection of chemical contaminants in food—a review. *Food Analytical Methods*. 2022;15(6):1545-64.

66. Shukla V, Kandeepan G, Vishnuraj M. Development of on package indicator sensor for real-time monitoring of meat quality. *Veterinary world*. 2015;8(3):393.

67. Dodero A, Escher A, Bertucci S, Castellano M, Lova P. Intelligent packaging for real-time monitoring of food-quality: Current and future developments. *Applied Sciences*. 2021;11(8):3532.

68. Yousefi H, Su H-M, Imani SM, Alkhalidi K, M. Filipe CD, Didar TF. Intelligent food packaging: A review of smart sensing technologies for monitoring food quality. *ACS sensors*. 2019;4(4):808-21.
69. Choi I, Lee JY, Lacroix M, Han J. Intelligent pH indicator film composed of agar/potato starch and anthocyanin extracts from purple sweet potato. *Food chemistry*. 2017;218:122-8.
70. Das J, Mishra HN. Recent advances in sensors for detecting food pathogens, contaminants, and toxins: A review. *European Food Research and Technology*. 2022;248(4):1125-48.
71. Vedove TM, Maniglia BC, Tadini CC. Production of sustainable smart packaging based on cassava starch and anthocyanin by an extrusion process. *Journal of Food Engineering*. 2021;289:110274.
72. Dudnyk I, Janeček E-R, Vaucher-Joset J, Stellacci F. Edible sensors for meat and seafood freshness. *Sensors and Actuators B: Chemical*. 2018;259:1108-12.
73. Zhai X, Zou X, Shi J, Huang X, Sun Z, Li Z, et al. Amine-responsive bilayer films with improved illumination stability and electrochemical writing property for visual monitoring of meat spoilage. *Sensors and Actuators B: Chemical*. 2020;302:127130.
74. Zhou X, Yu X, Xie F, Fan Y, Xu X, Qi J, et al. pH-responsive double-layer indicator films based on konjac glucomannan/camellia oil and carrageenan/anthocyanin/curcumin for monitoring meat freshness. *Food Hydrocolloids*. 2021;118:106695.
75. Zhang P, Li Y, Chong S, Yan S, Yu R, Chen R, et al. Identification and quantitative analysis of anthocyanins composition and their stability from different strains of *Hibiscus syriacus* L. flowers. *Industrial Crops and Products*. 2022;177:114457.
76. Niu X, Wang W, Kitamura Y, Wang J, Sun J, Ma Q. Design and characterization of bio-amine responsive films enriched with colored potato (Black King Kong) anthocyanin for visual detecting pork freshness in cold storage. *Journal of Food Measurement and Characterization*. 2021;15(5):4659-68.
77. Chayavanich K, Thiraphibundet P, Imyim A. Biocompatible film sensors containing red radish extract for meat spoilage observation. *Spectrochimica Acta Part A: Molecular and Biomolecular Spectroscopy*. 2020;226:117601.
78. Kuntzler SG, Costa JAV, Brizio APDR, de Moraes MG. Development of a colorimetric pH indicator using nanofibers containing *Spirulina* sp. LEB 18. *Food chemistry*. 2020;328:126768.
79. Sun Y, Zhang M, Adhikari B, Devahastin S, Wang H. Double-layer indicator films aided by BP-ANN-enabled freshness detection on packaged meat products. *Food Packaging and Shelf Life*. 2022;31:100808.
80. Yildiz E, Sumnu G, Kahyaoglu LN. Monitoring freshness of chicken breast by using natural halochromic curcumin loaded chitosan/PEO nanofibers as an intelligent package. *International Journal of Biological Macromolecules*. 2021;170:437-46.
81. Kanatt SR. Development of active/intelligent food packaging film containing *Amaranthus* leaf extract for shelf life extension of chicken/fish during chilled storage. *Food Packaging and Shelf Life*. 2020;24:100506.
82. Shariatinia Z, Jalali AM. Chitosan-based hydrogels: Preparation, properties and applications. *International journal of biological macromolecules*. 2018;115:194-220.

A review of biological sensors and chemical identifiers for quality and safety monitoring of meat and meat products

Bahareh Nowruzi^{1*}, Neda Farhoudi fard¹, Sogol Gharooni fard¹

¹Department of Biotechnology, Faculty of Converging Sciences and Technologies, Islamic Azad University, Science and Research Branch, Tehran, Iran

Abstract

Ensuring the quality and safety of meat products requires rapid measures to prevent the development and spread of food-borne diseases. Although standard microbiological methods and conventional analytical techniques are available to monitor food safety and quality, these methods are often time-consuming and require experts with advanced skills and tools. Therefore, the urgent need to develop simple and fast tools is always felt to monitor the quality of meat and meat products in the production cycle in a short time. Biosensors and chemical identifiers are important tools for monitoring and controlling the quality of meat products due to their high sensitivity, specialization, reproducibility and stability. In this review article, the use of biosensors in the meat industry and their important role in determining meat quality are discussed. In addition, the role of different biosensors on the identification and detection of pollutants, counterfeit products, pathogenic agents, antibiotics and drug residues in meat products is also summarized. The obtained findings indicate that the new generation of biosensors should be based on nanomaterials that can be used in the food industry, especially in the meat processing sector, with high sensitivity and quick response.

Keywords: biosensors, fresh meat, quality control, pollutants, pathogens.

* bahareh.nowruzi@srbiau.ac.ir